

בשיחה עם עיתונאי בריטי במיניוין הכנסת, הסביר עזר וייצמן את גישתו המדינית באמצעות הבחינה הבאה: אשה ראתה שבנה שוכב במיטה ואינו יכול להירדם. כששאלה אותו לסיבת אי-המנוחה, סיפר לה שהוא חייב 5000 ל"י לבנה של השכנה. רצה האשה אל החלון, קראה לבנה וצעקה לה: "בני חייב לבני 5000 ל"י. אז תדעי לך שהוא לא ישלם את זה!" אחר-כך פנתה לבנה ואמרה לו: "אתה יכול לישון בשקט. עכשיו בין השכנה אינו יכול ל-הירדם."

מלחמתו של אלוף פיקוד המרכז, רחבעם (גנדי) זאבי, בשיר השלום, נמשכת. היה זה באחת ההצגות הראשונות של גות של גאמבה בה מופיעים יוצאי הלהקות הצבאיות, ושאליה הוזמנו חיילי פיקוד המרכז. לפי דרישה מפורשת של גנדי, שטען בומנו שאסור להקה צבאית לשיר את השיר מפני שהוא עלול לפגוע במורל החיילים אבל לא איכפת לו שאזרחים יבצעו אותו, לא נש-מע שיר השלום באותה הופעה.

לא יאומן, אבל עובדה: ראש עיריית תל-אביב יהושע

מי יותר פופולרי בישראל הברית, הנשיא רייצמן ניכסן או הכוכבת דוריס דיי? בשבוע שעבר, באותו יום ובאותה שעה הוקרנו ברשתות הטלוויזיה בארצות הברית בפעם הראשונה ראיון חי עם הנשיא ניכסן, תוכנית עם דוריס דיי וטרט. בניכסן צפו חמישה מיליון צופים, בי-דוריס דיי ובטרט - 17 מיליון.

חוייה לא נעימה עברה על בנה של הזמרת ברכה צפירה, המלחין אריאל זילבר המתגורר בשנים האחרונות בצרפת. אריאל, בעל השיער הארוך, שרגלו נקטעה כשעלה על מוקש עת למד בי-בית-הספר התיכון בהיסים, רכב ברחוב פאריסאי על טילוקי, כשעצרה אותו המשטרה לביקור רות רישיונות. כשראו השוטרים שהרישיון הוא על שם שו-נה משמו של אריאל, עצרו או-תו. רק אחרי לילה במשטרה התברר כי הטילוקי שייך לחברתו והוא שוחרר. אבל חוץ מרכיבה על טילוקי ועניינים עם המשטרה, אריאל די מצליח במקצועו: שיר שלו המושר על-ידי הזמרת פרנסואז הארדי, הפך לשלג, ועתה הוא הגיע לטרט כדי לכתוב את המוסיקה לסרט

מטיל לאחרונה את חיתתו על תושבי העיר עזה. הכוונה אינה כמונבן לאלוף דויד ("דדו") אלעזר, סגן הרמטכ"ל, אלא לכלב דני ענק הנקרא בשם זה והשייך לעיתונאית יואלה הישפני (נראית לידו בתמונה). יואלה, המרבחה לאחרונה לטיור בגפה ברחובות עזה ובמחנות הפליטים ברצועה, חשה בניסחון מוחלט כשהיא מלווה על-ידי כלבה הענק. אמרה יואלה בגאווה רבה: "אפילו אנשי מישמר-הגבול מפחדים קצת מהכלב הזה."

בעלה של הנסיכה מרגרט מכין סוס-עץ לשימושם של ילדי משפחות נזקקות, בחברת ג'קלין רופוס אייזקס, נכדתו של אייזק רופוס, הידוע יותר בכינויו "לורד רדינג", שהיה מיסנה-למלך בהודו, יו"ר מועצת המנהלים של חברת החשמל הארץ-ישראלית שהקים פינחס רוטנברג, ושעל שמו נקראת תחנת הכוח "רדינג". בין ארמסטרוונג, שהוא אב לשניים - דייוויד (11) ושרה (6) - וג'קלין היו קיימים יחסי חברות הדוקים, אך הם נפסקו, "כדי למנוע רכילות", כפי שהסבירה ג'קלין, שיצאה לחופשה בשווייץ.

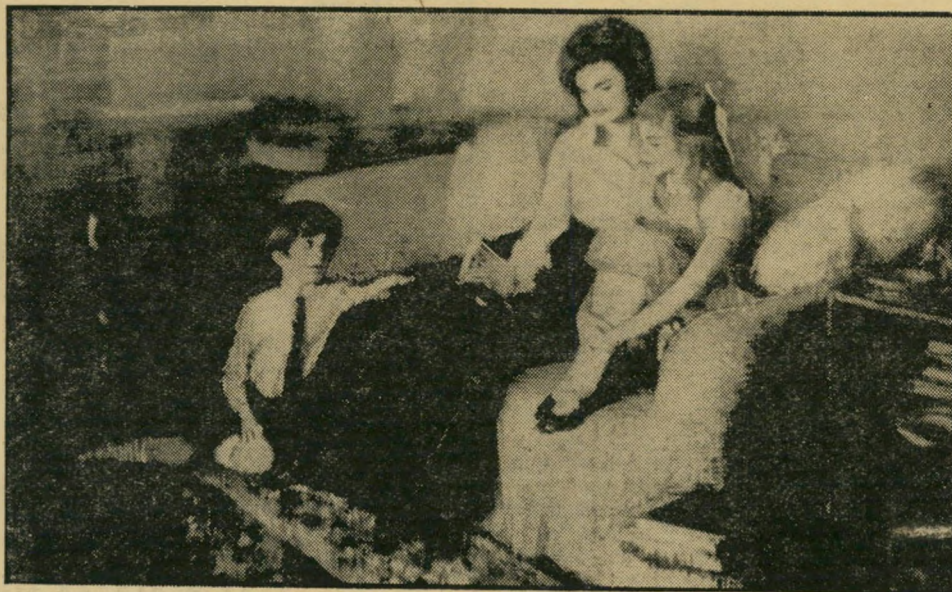
שוני ארמסטרוונג-ג'ונס

כעבור מספר ימים חזר לגרמניה. אבל מברק שהגיע שבוע אחרי שאבי עזב, הראה לשלי-שייה כי הופעתה מצאה דווקא חן בעיניו: "בואו מייד. מתכה לכם חווה הופעות חתום." ל-מברק מסוג זה אין מסרבים: השלושה טסו לגרמניה.

עיתונאי הספורט של יש-ראל נחלו לפני שבוע את אבי-זבת חייהם. בשעתו יצר ארכי-סנדר אלכסנדרוני, יו"ר תא עיתונאי הספורט, קשר עם הקונגרס העולמי של עיתונאי הספורט. הוא הצליח לגייס את תמיכת משרד החינוך ואגודת העיתונאים, שמימנו שני שלישים מהוצאות השתתפותו של עיתונאי-ספורט ישראלי שנסע להשתתף בקונגרס. בפעם הראשונה נסע אלכסנדרוני בעצמו. לשני הקונגרסים הבאים נסע נח קליגר. השנה הוחלט לערוך הגרלה בין עיתונאי הספורט הישראליים, הרוצים להשתתף בקונגרס, הנערך במינכן שבגרמניה. חוץ משני הנוסעים הקבועים, אלכסנדרוני וקליגר, נרשם להגרלה רק עיתונאי אחד נוסף: משה ארמון. שאר העיתונאים לא גילו התעניינות בקונגרס. אבל רק אחרי שנסגרה רשימת המועמדים, הסתבר שהשנה מארח הקונגרס על חשבון בנו את כל המשתתפים. הם זוכים בטיסת-חינם, אירוח חינם ועוד דמי כיס. עיתונאי הספורט המאוכזבים, שלא נרשמו להגרלה, יכלו רק לראות כיצד עולים בגורל שני הנציגים הי-מאושרים: קליגר וארמון.

החדש של הבמאי מנחם בינצק, סטיריקן. אחר אשר מצליח בחוץ-לארץ הוא הבמאי-סריסאי ה-אמריקאי שגורש מארצות-הברית בתקופת המקארתיזם בגלל דיעור תיו השמאליות, ג'י (התאונה, המשרת) לז'י. בשבוע שעבר, למשל, קנה לוויי ארמון באחד מאיי בריטניה, אי השמש. את חנוכת הבית מתכונן הבמאי לע-רוך במשך שנה שלמה. כיאה לקומוניסט, הוא הזמין רבים מ-חבריו להתארח בביתו החדש. בין המוזמנים ישנו גם ישראלי אחד: הצייר הקיבוצניק עזר

אך הגיב אחד המפיקים הגדולים בארץ, כשראה את תמונתה של הזמרת ריבקה זוהר בשערון של עיתון פופ? "הייתי בוחר אותה למלכת עזה. אחרי כן הייתי מכריז שאני נגד סיפוח."

ג'הרין אונאסים (41), נתנה לצייר הניו-יורקי אהרון שיקלר להנציח בציור שמן אותה ואת ילידה: ג'ון בן ה-10 וקארולין בת ה-13. שיקלר, שהנציח את משפחת הנשיא עוד כשהיתה בבית הלבן, כתב מאמר לשבועון אמריקאי תמורת 55 אלף דולר, העלה על נס את "היופי שכמעט אינו ניתן לתיאור ואת המתה הפנימי" של אשת איל הספנות. את הבת קארולין תיאר שיקלר כ"דוגמנית מלידה לצעירים". גם בנו של הנשיא קנדי המנוח זכה לחמאמות.